

Zahradkář ani v zimě nezahálí

Když je den jak malovaný

Můžeme se jen tak těšit z milované zahrady. Natrhat si pár růžičkových kapustiček a vydloubnout zimní pórek. Nasypat ptáčkům a pozorovat je, jak se slétli na oběd. Ale také můžeme leccos užitečného na zahradě udělat.

Pokud jsme na podzim nestačili zasadit nové stromky a keře, nemusíme čekat na jaro. Samozřejmě nebudeme kopat promrzlou zem, abychom tam novou dřevinu usadili. Ale zvláště v posledních letech jsou až na dva tři týdny zimy mírné, jámu rýčem snadno vyhloubíme.

Dřevinu, kterou většinou kupujeme v kořenovém balu, pak v jámě pohodlně usadíme, pohlídáme, aby její kořeny dobře seděly na dně, a poté ji jednoduše přihrneme zeminou. Samozřejmě nesmíme zapomenout na důkladnou zálivku.

Můžeme připravit skleník na jaro

Pokud jsme zem ve skleníku po poslední sklizni zeleniny nezbavili plevele a zbytků rostlin, nezryli a nenavezli na ni hnůj nebo kompost, můžeme to udělat během příznivého zimního počasí.

Zapomenout bychom neměli na dezinfekci skleníku od drobných škůdců, kteří jsou schováni ve škvírách a spárách. Zbavíme se jich takzvaným sířením. **Uvnitř skleníku zapálíme speciální dýmovnici, utěsníme dveře i okna a necháme skleník nejméně 2 hodiny takzvaně vydýmený.**

Hnojíme záhony a trávník popelem

Popel ze dřeva nebo dřevěných briket je výborné hnojivo. Obsahuje množství živin, které rostliny potřebují ke zdravému růstu. Právě tyto minerály, které v půdě působí zásaditě, mají podobné vlastnosti jako vápno, kterým se neutralizuje kyselá půda. Zem s popelem prospívá pěstování plodové zeleniny, cibulovin, drobného ovoce, jako jsou jahody, maliny nebo rybíz, a také mnohých okrasných rostlin. Milují ji růže. Popel můžeme na záhony sypat přímo nebo ho přidáme do kompostu.

Ale pozor! Nesmí se dávat ke kyselomilným rostlinám, jako jsou rododendron, azalky, hortenzie, kanadské borůvky, vřesovištní rostliny.

Když je velké sucho

Není to sice zdaleka takový zalévací nápor, jako byl na jaře a v létě. Rostliny, které zůstávají zelené i v zimních měsících, však závlahu potřebují, zvláště pokud je holomráz a nemohou odpočívat ve sněhových peřinách. Patří mezi ně například bobkovišeň, rododendron, stálezelená azalka, zimoztráz, ale i cypřišky, nízké tis, jalovce, zeravy, cesmíny. Mraz by je mohl celé vysušit a uhynuly by.

Rostliny zaléváme přes den, kdy jsou teploty vyšší než v noci a ráno. Voda by měla být mírně vlažná, aby se stačila vpít do země a dostat se ke kořenům rostlin.

Když napadne hodně sněhu

Sněhová peřinka zahradě prospěje. Sníh rychle neodtéká a je výborný tepelný izolant. Už 10 cm vysoká sněhová pokrývka sníží mráz o 5 °C, to znamená, že pod vrstvou nad půl metru přežijí rostliny i mrazy kolem -30 °C.

Samozřejmě jsou různé druhy sněhu. Nejlepší je prašan, který je lehký, vzdušný a ani ve větší vrstvě rostliny nezatíží. Můžeme ho také z cestiček naházet na trávník nebo záhony, k maliníkům, ostružiníkům a dalším ovocným keřům. Ne však k jahodám, ty by mohly při tání začít zahnívat.

Jehličnany budou při větší sněhové nadílce potřebovat naši pomoc. Pokud jsme je nesvázali, může se stát, že se rozklesnou, v horším případě i rozlomí. Z nesvázaných jehličnatých stromů a keřů opatrně hráběmi setřepáváme padající sníh.

Trvalky zvládnou mokré a těžký sníh, ale někdy se na záhonech ve velkém mrazu vytvoří nepropustná krusta. Tu je dobré opatrně lopatkou nebo motyčkou rozbít.

Když je venku počasí, že by psa nevyhnal

V takových dnech zahrádkář či zahrádkářka nakupuje semínka a vymýšlí, kam co na zahradě vyseje a zasadí,

testuje klíčivost starších semen, studuje odbornou literaturu, opravuje nářadí, případně kupuje nové.

Koncem ledna a v únoru už doma zasévá do květináčků a sadbovačů některé letničky s dlouhou dobou růstu, koncem února sazenice rajčat a paprik. A těší se na další sezónu!